

Vrijdagavond. DE ORDE VAN VERDRAAGZAAMHEID.

26 October 1951.

Inleider. Behalve het gewone verhaal over het niet onfeilbaar zijn der geesten, zegt hij nog! Wij werken in meerdere groepen, ook in verschillende landen; niet allemaal met dezelfde sprekers, maar aangepast aan de behoeften van het volk en in de organisatie die zeer sterk verschillen. Wij proberen een beroep te doen op de mensheid. Wij kunnen de mensheid niet helpen als zij niet meewerkt. Een oude leer: onthechting van alles wat stof is, het afleggen van angst voor dood en pijn etc, en natuurlijk de liefde voor al het geschapene, dit is het allervoornaamste. Wij begrijpen goed dat men niet plotseling zijn leven kan veranderen, die dat kunnen krijgen wel inwijdingen en inlichtingen, andere dan wij kunnen geven. Maar het is wel voornaam, dat u niet zo en dan komt luisteren, maar wel dat die boodschap op een onopvallende wijze verder gaat. Ik heb aan te kondigen voor vanavond een nieuwe rubriek, een spreker die die u nog niet kent, een reeks van besprekingen, op wat meer bijbelse onderwerpen. Dat vindt u misschien vreemd, maar uiteindelijk bent u toch hiergekomen om een inzicht te krijgen in de loop der dingen. En de grootste vijand is wel het STARRE Christendom, dat zijn eigen voorstellingen en van Christus alleen aanvaarden wil en niet in wil gaan op andere mogelijkheden. U begrijpt dus dat wij ons werk ook op dat gebied moeten voortzetten, het is geen bestrijding van het Christendom, integendeel, eerder de bedoeling om door het Christendom te komen tot vrijmaking en een verlossing.

Nog wat; wij willen ons houden aan de feestdagen van het Jaar, nu komen er binnenkort weer een paar feestdagen waarop speciaal de doden worden herdacht; Allerzielen en Allerheiligen. Wij zijn niet van plan u op die avonden een ander genre avond te bieden dan gebruikelijk. Wij zouden daarmee afwijken van de werkelijke bedoeling van onze bijeenkomsten. Op allerzielen gaan er veel mensen naar de steden waar de doden begraven zijn en leggen daar bloemen neer. Ik zou u wat anders voor willen stellen: aan wie u lief waren te denken, zoals zij op u zijn moeist en best verschenen zijn in uw leven. Dat is een geestelijke bloemenruiker die van veel grotere waarde is, dat wordt op prijs gesteld. Ik zit niet als een oude dwaas te spreken, maar er zijn er natuurlijk ook die alleen zijn, geen contact meer hebben met de aarde, daar kunt u niet als persoonlijkheden aan denken. Denkt u dan een ogenblik, wanneer u denkt aan uw lieven en bekenden, aan andere mensen, die net zo geleefd hebben als gij en overgegaan zijn, stuur ze in uw gedachten de troost toe. Op aarde zijn andere geesten gekomen, maar zij zetten het werk voort, zoeken even goed vrijheid als jullie. Als wij jullie helpen kunnen, aanvaard onze liefde, opdat wij hen een ogenblik meer vreugde en licht kunnen zenden. De uiterlijkheid van zo'n viering heeft niet veel te zeggen. Het is de band met die zijn voorgegaan, zij zijn dankbaar voor deze gedachten. Van de wereld gaat een stroom uit die opstijgt en als het ware een feest der doden geeft.. .. dan wordt voor ons de aarde een ogenblik, weer een vatbare realiteit door de gedachten die tot ons opstijgen. Geef uw deel voor dat feest, en wees er van overtuigd dat elke druppel liefde die gij geeft door ons wordt teruggegeven zoveel wij kunnen, niet alleen aan een persoon maar aan de mensheid.

❖ *Onderwerp (uit het gehoor); De geest vraagt zo dikwijls aan de mens; wees zacht en rustig. Welke kracht schuilt er in zachtheid?*

Zachtheid betekent afwezigheid van strijd. Dus waar wij een ogenblik de strijd om het dagelijks bestaan laten rusten, met vriendelijkheid alle dingen in de schepping tegemoetkomen, ontdoen wij ons van een pantser dat vele mensen helaas omgeeft, u laat een ogenblik een deel van uw bewustzijn vallen. U wilt zacht zijn, zich niet meer laten storen door al die gebeurtenissen die voor een mens minder aangenaam zijn. U zoekt de vrede in u zelf en in uw zachtmoedigheid geeft u die vrede verder aan al wat leeft. Daardoor stelt u zichzelf op een veel hoger geestelijk plan. Wij zijn ook niet altijd rustig en zachtmoedig, maar waar rust en zachtmoedigheid is, is een bron die ons voeden kan, maar ook alles wat in de stof verkeert; er is een wisselwerking tussen al de geschapenen. U vindt dat onbegrijpelijk, anders zoudt u die vraag niet stellen. Alle grote leraren zijn zachtmoedig geweest, zeker ook omstoters van de conventie geweest en hebben ook vaak de gebruiken van de menselijke beschaving zonder ernaar om te zien opzij geschoven, 'maar niet met geweld. Zij zijn zacht geweest en altijd bereid om iets onvriendelijks te vergeven, om een liefdadaad te schenken. Zij zijn rustig geweest omdat zij voelen dat dit alles toch maar zo'n kleine fase is in het werkelijk bestaan. En in die rust hebben zij de vrede gevonden, en in die vrede de kracht om grote dingen te doen. Wanneer u dat weer gezegd wordt, vraagt u dan rustig naar de rest van het geheim der 8, dat is een zeer menselijk geheim en mag onder bepaalde omstandigheden worden

medegedeeld. Ik weet niet of men het u mee zal delen; maar dit is een begin van de lering die veel consequenties in zich sluit. Het is voor een groot gedeelte geheim, niet omdat de mens er kwaad mee zou kunnen hoogstens het verdraaien, maar hij zou door het verblindende licht van het volledige geheim vernietigd kunnen worden, lichaam en geest daarom gaat het wat langzaam. Maar, vrienden, dit is een chapter dat wel wat bulen de vraag ligt, maar toch erbij hoort, want het is de hoofdoorzaak en het interessantste. Wanneer van mond tot mond over wordt geleverd een bepaalde leer, voor ingewijden bestemd, nooit in grote gedeelten, u zult ook nooit een ingewijde erkennen, hij mag dat niet eens laten blijken, zou hij dat doen dan zou hij een verworpene worden, omdat de mens daarmee vat zou krijgen op de eeuwige waarden, waar hij nog niet rijp voor is. Acht is het huidige getal (het is ook vaak 7 geweest). Die 8 leven niet bij elkaar, zijn verspreid over de wereld, een in het Westen. Maar als zij dat willen kunnen zij met elkaar spreken. Zij zijn de behoeders van het geheim, verantwoordelijk voor het optreden van verschillende stromingen in de wereld. Zoroaster's leer.. kwam iets van de waarheid door. In het Christendom ziet u elke keer een vlam oplaaien, het zoeken naar waarheid, veelal wordt dit aangemoedigd door de dragers van het geheim. Het is niet de Orde van de Witte of Blauwe Lotus, de bewoners van de kloosters in de Himalaja, ik spreek hierover de werkelijke ingewijden, de werkelijke Meesters, die zich niet zonder meer in verbinding stellen met andere stervelingen, meesters die niet op de voorgrond treden. Maar dezen kennen dit geheim. En wanneer zij het toestaan, kunnen..... veel invloed uitoefenen in deze wereld, daar er een begin wordt gemaakt met de inwijding, die wordt voortgezet. En dan zult U merken dat er veel geheimen zijn in de natuur waardoor de wetenschap belachelijk wordt, omdat ze een weg gebruikten ... toch naar een buurman gaan.. .. groot het gevaar (geen alchemie, geldmakerij) processen, die in de huidige wereld duizenden werk geven..... zouden verwoestingen worden aangericht die onmetelijk zijn. Maar de eerst regel, die kent u allemaal, wordt steeds weer geopenbaard, is; "Heb lief", de tweede kent u ook "Durf" bezitloos te zijn" en de derde: Vrees niets, want gij kunt niet ondergaan". Zij die ze lang genoeg beoefenen, zullen de rest vanzelf wel ontvangen.

Het is dus niet vreemd dat u steeds wordt gezegd: "wees rustig, wees zacht. Als gij dit werkelijk tot een deel van uw wezen hebt gemaakt, zijt gij bereid tot het aanvaarden van de eerste regel; "Heb lief"; en de rust in u zal dan ook in staat stellen de liefde te doorstaan met al zijn kwellingen, want liefde kan een kwelling zijn. Een mens met bijzondere eigenschappen, maar een mens die de hele wereld liefheeft zoals u uw kinderen, uw ouders, en die ziet daar een wereld, die telkens zich vernietigt, zich een noodlot schept vol verschrikkingen, wat zal zo'n mens niet lijden. Dit is ook niet het werkelijk lijden van Christus geweest, zijn hellevaart waarover gesproken wordt. Dan moet men veel rust en zekerheid hebben om te begrijpen dat het noodzakelijker wijze zo zijn moet om tot een oplossing te komen en men moet zachtmoedig zijn om niet in toorn te ontsteken en die mensheid weg te vagen,... maar weinig mensen in staat plotseling en zonder meer de hele wereld van ganser harte lief te hebben, en wie zichzelf overschat is in het grote gevaar door zijn hoogmoed eigenlijk achterwege te laten zachtmoedig te zijn, rust te zoeken. Hij zoekt de bezigheid, de vooruitgang, "Ik wil" en dat moet allemaal kalmeren. Een wat meer gevorderd mens komt zoo gauw tot hoogmoed, tot ongeduld..... ik voel dat de problemen zich oplossen,.... ik heb iets en wil de rest hebben, ze vliegen als dollen, en eindigen, sommigen, in krankzinnigengesticht. Begrijpt u de noodzaak van die raad?

❖ *Is toorn dan niet geoorloofd?*

Toorn is nooit geoorloofd. De handeling der toorn, de toorn zelf nooit. Wie toorn geeft zich over aan hartstocht, slaat een nieuw schakel in de keten die hem aan het stof bindt. Dus die daaraan wil ontkomen, hoede zich voor elke hartstocht.

❖ *Mensen met een beetje vurige aard zijn wel eens toornig over wat zij zien gedaan tegen anderen.*

Daar moet iets tegen gedaan worden, maar men heeft niet het recht daarover toornig te worden. Allemaal op zijn tijd, ik heb veel geleerd, maar zou ook nog wel eens een keertje mij willen uiten nu... en daar de handeling bijvoegen alles door elkaar te roeren, omdat ik zie dat het zo dom is, maar ik weet dat die toorn mij doemt tot langer blijven waar ik ben, misschien wel weer een afdalen tot de aarde... Ik heb hartstochten gekend.... Ik heb mijzelf gemaakt tot iets wat alleen staat... Een werkelijk goddelijke macht is nooit toornig, kan wel rechtvaardig zijn. Ik ben haast verlegen, u hebt mij verleid tot bekentenissen die ik niet bedoelde te uiten.

❖ *Wie een grote wil heeft tussenbeide te komen, moet die het laten? De mensen die uit voorzichtigheid zich niet mengen in zo'n zaak, hebben die gelijk?*

Als gij de mogelijkheid hebt het onrecht te herstellen of voorkomen, heeft u het recht in te grijpen, gij zegt: het strookt niet met mijn rechtsgevoel, zonder toorn tegenover een ander trachten iets te verbeteren. Uiteindelijk zal ook dat wegvallen. Maar in uw huidige bestaansvorm is het zelfs goed te trachten onrecht te herstellen, mits men daarbij zelf geen onrecht begaat. Nooit mag onrecht hersteld worden door een onwaarheid, geweld of bedreiging, alleen door een handeling die van jezelf uitgaat. Al uw handelingen moeten zo zijn, dat u daarmee de verantwoording op uzelf neemt, maar niet een ander dwingen tot een bepaalde richting. Want dan maakt u zich niet alleen verantwoordelijk voor de daad van die mens, maar voor alle gevolgen van dien, dus laad je een zware last op jezelf, bovendien ontnemt u die mens vrijwillig tot een herstel te komen en ontnemt u hem dus ook de kans tot verbetering.

Hier nam opeens de Duitse Professor even het woord:

Ik spreek niet meer regelmatig, zal alleen nu en dan terugkomen. Ik wil mij mengen in de zaak, maar mij niet meer binden. Toorn is niet slecht, omdat er bestaat heilige toorn. Men kan toornig zijn uit de toorn Gods, een woede die scheppend werkt. En alles wat scheppende kracht geeft kan men achten, en dat vergeet ook Herr Kapitein, dat men niet alleen oordelen mag naar zijn eigen ervaring. En gerechtvaardigde toorn is niet slecht. Wat hij verder gezegd heeft moet ik onderschrijven. Maar denk nu niet, als de woede hoog komt over iets slechts, dat u daarmee slecht doet. Integendeel het moest meer voorkomen, de mens strijdt oft am Besten wen der Zorn in ihm brennt. Aber er darf niemahls mit waffen streiten die nicht gut sind. Und soweit hat unser Kapitein doch recht. Maar laat u rustig drijven door toorn wanneer u een onrecht weer goed kan maken. Nu geef ik de Kapitein weer de gelegenheid om afscheid te nemen, U weet dus; In gedachten ben ik oft bei euch, und.. . noch ein Bischen mehr. Also machs gut, Freunde.

De "Kapitein" weer: U heeft het gehoord: ik ben door een van de onderbazen op de vingers getikt. Maar ik heb het goed bedoeld. U weet nu waarover het gaat. Als er nog wat is, ik ben er nog. Daar hoeft u niet om te lachen, het is een waarheid als een koe, ofschoon ik nooit begrepen heb waarom ze de waarheid met een koe vergelijken; dat ze vaak de waarheid als een koetje proberen uit te melken om....

❖ *Wilt u de drie punten nog even herhalen?*

Heb lief. Durf arm te zijn, zonder bezit te leven. En: heb geen angst noch voor de dood, de duivel of voor pijn. Want het is maar een kort ogenblik, heeft geen waarde voor het bestaan, het is gauw voorbij, en nog iets; speciaal voor u, waarde vriend: durf in uzelf te geloven, dat kunt u dan verder dragen je leven is; kun je er niets aan doen, je niet bezorgd maken. Niet denken: O, als het morgen nu weer eens.. Als ze bij de tandarts komen is de pijn over. Als ze dat proberen, bemerken ze dat zij niet meer de dienaar zijn van zo'n prikje, maar de baas. Het is niet zo; ik ben er niet bang voor en heb nu geen eksterroog meer, maar zover brengen dat het niet.....

Tot ziens en dan een prettige avond verder.

De Tweede Spreker (eigenlijk de derde)

Mij is de grote eer vergund om met u te spreken over bepaalde meer religieuze onderwerpen. Wij kunnen natuurlijk van alle kanten die onderwerpen benaderen. Maar ik zou willen beginnen met het aansnijden van een van de grote raadselen van de godsdienst: Het drie-eenheidsprincipe. Dat is niet zonder reden; want u moet reeds voor een groot gedeelte met de mogelijkheden daarvan op de hoogte zijn. Wij willen dit principe op de mens ook betrekken, een eenvoudige voorstelling, meetkundige vergelijkingen. Van daaruit overgaande, (proberen vandaag zover te komen) spreken tot een beschouwing van de basis van God in de mens, de kracht die een gezondene in zich draagt, die hem in staat stelt veel meer te bereiken dan anders het geval zou zijn. God stellen wij ons voor als een cirkel. Hierin is geen enkel punt verschillend van een ander, zo bestaat voor een deel dat haar in de kring van de cirkel berust geen enkele mogelijkheid om tot bewustzijn van zichzelf te komen als speciaal dit, vandaar dat een uiting niet mogelijk is in deze vorm. Vandaar dat wij uit punten van deze lijn, die u willekeurig kunt kiezen, maar trekt u ze in een zekere evenredigheid,... treffen zij elkaar alle in het middelpunt,..... Zien wij wel 3 lijnen die elkaar snijden. Niet... verplaatsen wij een van

deze lijnen, dan zien wij hoe in het midden van deze cirkel in plaats van het punt voordoet de driehoek, d.w.z. een voorstellinkje, dat dus drie hoeken heeft en 5 zijden. Elk van deze zijden is gebaseerd op een verbindingslijn tussen 2 punten in de cirkel..... ook tegenover figuren als Christus wat duidelijker. Meer ingelicht doen staan. Wanneer wij deze lijn verplaatsen, verandert de drie hoek in waarde. Zij wordt groter. Maar ook de lijnen van de driehoek naar de cirkel betekenen bepaalde vlakken, en deze worden met de verandering van de driehoek ook veranderd, hun waarde wordt groter of kleiner ten opzichte van de driehoek. En de hoek die zij zelf vormen is in overeenstemming met de hoeken van de driehoek. Belde hoeken die aan elkaar liggen met de punt zijn dus gelijk Dit is belangrijk. Want als wij als drie-eenheid aannemen 3 verschijningsvormen van het goddelijke, zijn dit eigenlijk de 3 snijpunten die tot stand zijn gekomen door uitzending van deze lijnen. Nu stellen wij ons voor dat die driehoeken vertegenwoordigen, allereerst in het goddelijke gezien, de drie ons bekende verschijningsvormen, waarneembare punten, die voor ons betekenis hebben, waar ze op de cirkel zonder speciale beduiding voor ons zouden zijn, elk van deze drie hoeken in een ander plan; ten opzichte van elkaar steeds op het zelfde plan zodat wij bestaat bovendien uit 2 combinaties van 2 hoeken; hieruit komt voort dat bepaalde combinaties goed zijn, maar nooit een combinatie van alle driehoeken in vergelijkbare verschijningsvorm mogelijk is, zou dat gebeuren dan valt de driehoek terug tot punt en men kan ze niet meer definiëren. Vandaar de goddelijke drie-eenheid, een hoofdgod in drie verschijningsvormen. Dan komt men tot de conclusie dat deze steeds twee beelden vertonen, twee gezichten met een punt als tegenstelling, dat echter slechts gedefinieerd kan worden door zijn betrekking ten opzichte van de twee hoeken. Hieruit volgt, dat wij in het goddelijke zoals het geuit wordt, altijd moeten zien 1 kant die gelijk is,... en torent daarboven iets dat wij niet kennen en dus als dreiging aanvaarden; vandaar dat wij bij beschouwing van het goddelijke komen tot een splitsing van goed en kwaad. Ten 2^e; daaruit volgt nog een ander conclusie, n. l. dat geen der 3 factoren in zijn huidige vorm kan bestaan, tenzij ook werkelijk alle drie in deze vorm aanwezig zijn. Variatie van 1 der hoeken zou verandering der waarde van andere hoeken ten gevolge hebben. verschuiving van een enkel punt reeds de waarde van uiting der goddelijkheid veranderen. Daaruit volgt; Vader, Zoon en de Geest, deze drie-eenheden noodgedwongen moeten bestaan, en dat wij altijd slechts 2 van deze uitingen kunnen beleven en altijd de derde zullen ondervinden als iets wat ons tegenovergesteld is, wat ons hindert, onbereikbaar is maar dreigt. Echter, veranderen wij onze stelling,.... dan verandert de waarde van onze instelling en wordt wat zoeven nog als goed werd gezien kwaad, terwijl het dichtstbijzijnde goed met kwaad samen nu een nieuwe morele waarde vormt. Dit alles over het goddelijke.

Wij zullen nu een ogenblik overstappen naar de voorstelling van de mens in deze zelfde vorm.. .. het goddelijke zend een groot aantal lijnen uit van punt tot punt, er bestaan hierin bepaalde kruisingen, die brengen hoeken teweeg, daaruit ontstaan snijpunten. In elk 3 verschillende sferen, allereerst de stof, dan de geest en dan de ziel. De combinatie van 2 dezer factoren is altijd mogelijk, niet van alle 3 de factoren tegelijk. Zodat de mens zich ervaren kan als geest en stof, maar in een ander verschijningsvorm als ziel en stof tegenover de geest. Dus bezielde stof die niet op kan treden, daar de geest, die overbrenger is van zekere impulsen hier als tegenovergestelde factor optreedt, omgekeerd geest en ziel tegenover de stof, die dan als vijand iets afschuwwekkends wordt. De mens kan plaats hebben in deze cirkel, die varieert. Stellen wij ons nu voor dat de mens steeds dichterbij komt bij de rand van deze goddelijke cirkel. Hoe hoger hij komt, hoe groter het aanrakingsvlak die hoek met het direct goddelijke, slechts kleine tussenruimte, de goddelijke energie kan bij de rand gemakkelijker doordringen, op eenvoudiger wijze ontvangen worden, .. dan in die zich in het centrum bevindt b. v. wil men komen tot een uiteindelijk oplossing; de godszoon, de driehoek waarbij de waarden weer bestaan maar de basis van de driehoek niet meer een rechte lijn, maar de driehoek een klein deel van de goddelijke cirkel, omsloten door een hoek. Deze grootheid kan variëren..... over basis en punt, waarheen gericht..... daar nu echter al deze zich in de hoek bevinden en hoeken bepaalde lijnen gemeen hebben, bestaat er tussen deze een onderlinge betrekking. En daarin kan dus een basishoek, die gebaseerd is oorspronkelijk op het goddelijke, door verandering van zijn basislijn een zeer groot deel van de in deze cirkel aanwezige hoeken, die schepselen voorstellen, bereiken, en zo..... door zijn eigen wezen krachten overdragen die zuiver goddelijk zijn, en die niet beschouwd mogen worden als een transmissie van kracht, maar als verdergeleiding van de oorspronkelijke kracht, waarbij in deze kracht een verandering behoeft op te treden. Heeft iemand wat te vragen? Geen vragen. Ik geloof niet, dat het, in compacte vorm gegeven, volledig verteerbaar voor u is gebleken. Daar ik meerdere malen terug zal komen zal ik trachten, u op deze wijze duiflijk te maken de

rekenkundige waarde van het wonder van de begenadigde mens en ziener e.d., zo zult u in de gelegenheid zijn de in deze inleiding besproken en niet begrepen delen alsnog te doen herhalen door mij een volgende gelegenheid. Ik wens toe, dat u begrip moogt krijgen voor een realiteit, die groter is dan alle verschijningen in de stof op de aarde. Ik groet u zeer.

PAUZE

Vragenrubriek

❖ *Hoe kunt u ons op aarde terugvinden?*

Omdat ik u ken. Het is betrekkelijk eenvoudig. u straalt uit. Hebt een persoonlijke aura, en bepaalde gedachten. Dus wanneer wij een gedachtestraling vinden, die ons bekend en aangenaam voorkomt, is het eenvoudig daarop af te gaan, dat is als het ware een soort vuurpijl. Als er een groter aantal mensen bij elkaar is, is er nog een gemiddelde. Bij volkomen vreemde mensen, die onze gedachten en gevoelsrichting nastaan, kunnen wij herkennen, er naar toe gaan en proberen ons met hem te onderhouden, proberen hen een gedachte te geven, in hun nabijheid te zijn. In de combinatie van die dingen herkennen wij de persoon. Aangezien wij ons ook kunnen verplaatsen zonder dat er tijd voor nodig is, is het voor ons heel eenvoudig iemand op te zoeken.

❖ *Is de uitstraling groter of kleiner, ook bij de mensen?*

Voor u is het gebrachte meer dan degene die het brengt. U wordt door het gebrachte ontvankelijker, doordat u meer ziet. De gedachtestroming, neemt u duidelijker waar naarmate uw eigen wezen meer geconstrueerd is daarop. Hoe meer u in overeenstemming ermee bent, hoe meer u ontdekt. Het is iets anders dan met uitstraling van een gedachte. De intensiteit van de gedachten van de mens is voor ons bepalend. Als een uitstraling geestelijk met ons in overeenstemming is, zien wij al het andere niet. De normale aura is weer een ander straling; de combinatie van deze beide is een van de mogelijkheden tot snel herkennen. Dit is in verband met het terugvinden van bepaalde personen in de geest gemakkelijk. Als u licht ziet, heeft dat een andere waarde dan wanneer u personen ziet. De uitstraling die onpersoonlijk is, is het licht. De persoonlijkheid met zijn uitstraling is iets anders. Mij kunt u niet zien, wel anderen.

❖ *Het zijn uitsluitend gedachtestromen, die door het medium heengaan. U heeft toch geen vorm? U zend toch gedachtestromingen door het medium heen?(De voorzitter zegt terzijde; ja, dat is iets van Yogiman (Saswita)*

Dit is een stelling van de Yogiman, die grote waarde bevat en vastgelegd is in boeken van zeer grote waarde (dit tot de voorzitter). Wij kunnen zeggen; dat is waar, maar in de wereld van de lichte materie is de gedachte vormgevend; Indien dus de gedachte niet direct geconcentreerd is, kan zij door haar gedachte van bij zijn wel degelijk een vorm tot stand brengen. De kern kunt u een gedachtestroom noemen, ofschoon de menselijke gedachte toch weer een andere waarde heeft. Het is wel degelijk iets wezenlijker dan een denkbeeld. Het is dezelfde of u zoudt willen zeggen: draadloze telegrafie, of; draadtelegrafie, die kunnen dezelfde resultaten bereiken. Maar het een is gedachte stromen, het andere tranceoverbrenging, dat is een zeker materieel proces, wat noodzakelijk is om het gebrachte door te doen komen.

❖ *Hits het medium onder dezelfde trilling is afgesteld? Is er dan meer eenheid?*

Neen, er wordt geen gebruik van gemaakt van het onderbewustzijn, wel van alle in het lichaam aanwezige factoren, dus ook het menselijk geheugen, gewoonten en talen. Dit is nog niet het afdalen in het onderbewustzijn, dit kan ook in trance-toestand voorkomen, maar brengt over het algemeen andere resultaten. Dit wordt bereikt door introspectie, in zichzelf verzingen, waar bij de illusie uit te treden in een vreemde wereld, maar in werkelijkheid zichzelf leren kennen in deze wereld. Als men de zaak te veel vereenvoudigd, .. te veel tegenstrijdigheden voor het menselijk wezen, .. daardoor nadelig werken in plaats van verklarend, zij verward te veel.

❖ *De vorige vrager meent dat voor dit medium alleen geput wordt uit het onderbewustzijn, en er dus niet te verschillende personen aan het woord zijn, maar het medium?....*

❖ *Neen, dat heeft u mis.*

Een klein misverstand. Wat de heer Visser tot uiting brengt; de verpersoonlijking is niet het gevolg van het in het lichaam nemen van een geest, maar het besturen van dit lichaam door een geestelijke invloed, afgescheiden van de normale geest die dit in het dagelijks leven doet. Inderdaad is een volledige inbezitneming voor een seance van deze aard noch noodzakelijk,

noch nuttig. Ik wil hier verder bij opmerken: wanneer een medium onder deze omstandigheden gebruikt wordt kan men het wel in doen gaan tegen dingen die het zelf niet belangrijk acht, maar zodra men zou in willen gaan tegen de levensopvatting van de persoon, zou een onmiddellijke terugkeer van het geestbewustzijn het resultaat zijn, verwarde spreekwijze of een met een schok ontwaken uit de droomtoestand.

❖ *Welk verschil is er tussen een geest die zijn gedachten uitzendt in een schijnbeeldvorm, en een geest die door zijn gedachten uit te zenden zijn doel bereikt?*

De laatste is een zelfstandig denkend en handelend wezen, gebruikt daarbij zijn eigen vormen of geen vorm, en geeft wat in hem leeft weer. Het schijnbeeld daarentegen is de schepping van een mens over het algemeen, tot stand gebracht in een bepaalde vorm, en wordt drager van een deel van de persoonlijkheid van de schepper of scheppers, over het algemeen niet van de fraaiste eigenschappen, zodat er velen ondergaan aan eigen geschapen schijnbeelden die tot een obsessie worden. Het kan ook beter, is altijd afhankelijk van de persoonlijkheid van de schepper.. .. geesten die voor zich niet de moeite wil nemen om in de lagere sferen door te dringen, zich zover te verstoffelijken dat hij contact kan zoeken met de mens, maakt van deze schijnbeelden gebruik om zijn eigen denkbeelden door te geven. Zulken maken van deze schijnbeelden gebruik. Over het algemeen wordt dit niet gedaan, tenzij om zeer dringende redenen.

❖ *Betekent het iets als je 's nachts zo hard hoort kloppen dat je er wakker van wordt, terwijl er niets is?*

Het kan ook zijn dat bepaalde trillingen van de bodem het kloppende geluid veroorzaken (of houtwurm of zoiets). Maar het is ook mogelijk dat een aanwezig zijnde geest door het kloppen zich kenbaar wil maken. Er is geen reden om te geloven aan de betekenis van het "dodenklopje". Voorspellend zijn deze kloppen niet. Men kan de betekenis controleren, door eenvoudige enige vragen te stellen, intensief of luid uitgesproken, onder voorwaarde dat 1 klop ja, en 2 neen betekent, of omgekeerd, en als U dan op 4 a 5 achtereenvolgende vragen een redelijk antwoord krijgt, weet u dat hier een geestelijke oorzaak verwekker is van het klopgeluid en die uw aandacht zoekt te trekken en u iets mee te delen heeft. Op deze wijze kunt u de geest gelegenheid geven zich te ontlasten, en daarbij komen tot een bevredigend..., waarbij het klopgeluid verdwijnt en de geest bevredigd is doordat hij de mededeling die hij van belang acht heeft kunnen doorgeven.

❖ *Over de driehoek en de cirkel...*

De driehoek in de cirkel behoeft niet regelmatig te zijn..... indien u een gewone cirkel trekt, en u trekt 3 lijnen onwillekeurig van punt tot punt, dus over de grootste middelen(?) door deze cirkel, zult u zien in het midden door onregelmatigheid (deze lijnen moeten elkaar snijden) dat u ergens een driehoekje ziet ontstaan, omgeven door een aantal vakken, die voor een groot gedeelte weer een driehoek vormen.

❖ *.... iets lager een lijn, waar gaat die dan heen?*

Wanneer u nu deze driehoek op deze manier tot stand heeft gebracht, en u neemt een van deze punten; spant u die eens dan draden of stelt u zich dit voor. Nu heeft u hier een speld en zet die een eind verder, maar weer op een lijn van die hoek. Dan wordt uw lijn wat korter,.. maar ook uw driehoek verandert van waarde.

❖ *Is het dan eenig punt, dat die lijn verplaatst wordt?*

1 Zijde verandert de waarde al. Over twee punten verplaatst, vormen zich andere hoeken. Indien de lijnen elkaar blijven snijden, zullen altijd driehoeken ontstaan. Ik moet erkennen, zonder hulp de vraag niet zonder meer te kunnen beantwoorden.

❖ *In uw leven is dóór de lucht een soort draagvlak voor U?*

Neen, voor ons bestaat geen draagvlak, evenmin als richting. Beweging naar het doel toe en van het doel af, dat is alles. Wanneer wij ons dus een vlak denken, is dat iets wat wij volkomen willekeurig trekken, .. de wereld bestaat ín u, en niet buiten u in de geest. Doordat uw gehele ervaring ten opzichte van de wereld beperkt is tot wat ín u leeft.....alleen de gedachte die u van buiten bereikt kan uw voorstelling daaromtrent doen veranderen en krijgt u het idee; "ik beweeg mij". In werkelijkheid concentreert zich uw denkvermogen.

❖ *Meditatie?*

Meditatie is de overweging zeer intens van een bepaald onderwerp. Zo te kunt u evengoed mediteren over een boek, een dansmelodie als over een meer verheven onderwerp. Overdenking van het begin tot het einde. Een werkelijk goed doorgevoerde meditatie sluit dus

een betrekkelijk sterke gedachteconcentratie op 1 punt. Daarbij worden veel stromingen gebruikt om de gedachten te leren beheersen. Wanneer u in staat bent, uw gedachten uitsluitend op 1 punt te vestigen, kunt u gaan mediteren over een bepaald probleem of wezen en alle bijkomende gedachten uit uzelf uit te schakelen. U bent dus volledig met het probleem alleen. Zo brengt u uit uzelf alle noodzakelijke kennis naar voren.., wij deze meditatie leiden tot een verrukking (Ik sta afwijzend tegenover een drank of spijs die verdovend is; dit is voor lichaam en geest zeer schadelijk vooral omdat het gewoontevormend wordt). In zeer sterke concentratie gaat u uzelf verliezen in het vraagstuk. Zodra dit gebeurt zult u al hetgeen wat daarmee in betrekking staat tot u trekken, en wanneer u in staat bent die verpersoonlijking te bevatten, kunt u elk probleem oplossen zonder iets anders nodig te hebben. Dit geldt evenzeer een technisch probleem als een op ander gebied. Maar hij moet zich geheel met zijn voorwerp van meditatie afzonderen van de wereld, en blind zijn voor de verschijnselen daarbuiten. Dan kan naast u de bliksem inslaan, .. enz. , zonder dat u het bemerkt, dan bent u elders. Dat is meditatie. Dat te bereiken is zeer moeilijk. Men moet beginnen met eenvoudige onderwerpen, omdat u dan na afleiding onmiddellijk weer terug kunt vinden tot het onderwerp, terwijl een probleemstelling door die gedachte op een zijspoor kan komen, waardoor de kracht en tijd en Inspanning verloren is.

❖ *Het verdiept zijn in een boek is geen meditatie, maar houdt toch wel in dat men blind en doof is voor de buitenwereld?*

Dat is concentratie. Op iets wat van buiten tot u komt. Het concentreren van uw gedachten op iets wat buiten u staat. Wanneer u mediteert, desnoods over hetzelfde onderwerp, maar niet van buiten u wekt in uzelf de beschouwing. B.v. kunt u nagaan peinen over een boek, en dan wordt wat eerst slechts concentratie was meditatie, en wanneer dit leidt tot concentratie van uw denkvermogen, bereikt u even goed uitschakeling van de buitenwereld als iemand die over veel verhevener dingen nadenkt.

❖ *Contemplatie?*

Contemplatie is beschouwing. Een stoffelijks iets, of een historie, die van buiten tot u komt, en u beschouwd dit en daarin tracht u in door te dringen. Het verschil een prikkel van buiten, een prikkel van binnen. Dus als het lezen van een boek leidt tot piekeren en peinen over het probleem dat er in voorkomt, bent u in contemplatie , u kunt altijd een stof vinden om verder te gaan met uw beschouwing. Contemplatie gebruikt men ook in geestelijke zin, waarbij geestelijk voorstellingen gebruikt en daarover gemediteerd wordt, maar de voorstelling van buiten wordt opgegeven, aanschouwelijk, woord of beeld, waarover u gaat contempleren.

❖ *Kent men uw wereld grenzen toe aan verdraagzaamheid?*

In onszelf, maar niet buiten ons. De verdraagzaamheid in God is onmetelijk groot. Het verdragen wat tegen uzelf gericht is, maar niet verdragen wat tegenover een ander gedaan wordt. Als u bij een ander toe laat, terwijl u recht en reden hebt in te grijpen, wordt het noodlottigheid, voldoet u niet aan de plichtingen. Wanneer wij zien dat gezondigd wordt tegen God (het idee zonde is onzin) God grijpt niet in als iets tegen hem gericht is, en Hij verdraagt het wel, kent geen tijd. Slechts indien wij het alscheppend vermogen in zijn geheel zouden kunnen overzien, zouden wij kunnen zeggen of er grenzen best aan. Wij weten dat het niet volledig te verwerklijken is, anders zou het geen ideaal zijn.

❖ *..... verplaatsen in het hiernamaals vergelijken met onze gedachten...*

Ik zou net niet zo willen doen. Is verwarrend. U kunt denken dat u in zit, maar daarom bent u er niet, u ziet niet wat werkelijk in China gebeurt. De gedachten verplaatsen zich niet, maar wij verplaatsen ons geestelijk waarnemingsvermogen, het is dus een concentratie op 1 punt.

❖ *Kan men dat hier ook bereiken?*

Ja, als u de nodige concentratie kunt opbrengen en de nodige geestelijke rijpheid hebt; anders zijn er gevaren, suggesties die van uw eigen wezen uitgaan, of een in nieuwsgierigheid zich wenden tot invloeden uit een andere omgeving.

❖ *Niet dat ik het van plan ben.*

Dat weet ik wel. Alles wat de geest kan, zou de mens ook moeten kunnen, uitgezonderd de beperking, het lichaam binnen zijn bereik te houden, daar hij anders dat lichaam onbruikbaar zou maken. Maar binnen die beperking kan de mens het zelf, mits hij die rijpheid bezit. En aangezien slechts weinig mensen de voorgang sterven zou kunnen doorleven, zonder dat de geest van de stof scheidt, is het voor de enkeling een realiteit, voor de anderen een droom. Er zijn er, misschien naar uw opvatting betrekkelijk veel, doe 1 tak van de geestelijke kennis

beheersen. Maar er zijn op het ogenblik maar een stuk of 30 in uw wereld in staat met de geest te werken en waar te nemen als geest en toch in de stof terug te keren en te leven als mens. Zij moeten in staat zijn zeer veel van wat u voor het lichaam noodzakelijk acht terzijde te stellen. Er zijn mensen die leven 5, 6 dagen op 1 graankorrel. Ik zou u het niet aanraden, hoe graag ik u ook welkom zou heten, toch zeker niet op een dergelijke wijze.

De Bultenaar

Goedenavond. Eigenlijk, wij zeggen dat nu wel zo, maar waardoor is een avond goed? Bedoelen wij; wij wensen elkaar een goeden avond, of: het is een goede avond? Dat is een heel verschil, vele mensen roepen en schreeuwen "vrede". Zij kunnen daarmee bedoelen: het is vrede. Dan zou ik zeggen: "God God, wat een domme mensen bestaan er" Zij zouden ook kunnen bedoelen: "Wij wensen de vrede". Jongetje, je jukt weer. Dat is niet tegen allemaal, zo is het met duizend en 1 dingen, de mens met zijn taal is vaak een beetje onsamenhangend. Dit is zoveel moeilijker te begrijpen, omdat vaak de samenhang van de mensheid al te groot is. Ze kleven aan elkaar als klitten, zolang er dubbeltjes zijn, Dit brengt mij op het onderwerp van de dag: Reclame. Dit is eigenlijk de feiten voor te stellen, dat het lijkt of ze anders zijn, zonder een onwaarheid te zeggen; m.a.w, diplomatie is verkapte reclame.. . . en dan heb je wijzen uw voorstelling van een volkomen waarheid, die beiden recht van bestaan hebben, en toch schijnbaar tegenstrijdig zijn. Als ik zeg: "die dame, die dik is, geeft een voorstelling in een varieté", dan zegt men: "die kan van alles brengen. "Maar nu wil ik hatelijk zijn en zeg: "De dikke dame in het varieté geeft een voorstelling". In de werkelijkheid zou men moeten zeggen: De directrice van ons theater heeft besloten wederom een voorstelling te laten geven". Alle drie zeggen hetzelfde. En wat zij eigenlijk doen is niets anders dan reclame maken. En nu kan ik zeggen: Wees verdraagzaam, en het zal u goed zijn. Of: Verdraagzaamheid, maar niet alleen in de mond, geeft u goud in de zak. Dat is allemaal waar. Zonder verdraagzaamheid wordt het leven een hel. Maar ik zou ook kunnen zeggen: Verdraagzaam zijn betekent klappen krijgen, en dat is ook waar. Iemand die verdraagzaam is moet niet gek opkijken als er misbruik van hem gemaakt wordt.. . . maakt de mens tot een dwaas, is ook waar van menselijk standpunt uit. U ziet, er zijn twee kanten aan de zaak. Maar nu ga ik mevrouw de directrice uit de doos halen en .. . officieel gezegd: de verdraagzaamheid biedt zowel geestelijk als stoffelijk grote voordelen, echter zal men om deze te verwerven ook grote offers moeten brengen. Ik kan....maar de waarheid die er achter verborgen zit is doodeenvoudig. Verdraagzaam zijn betekent heel veel verwerven, eigen geestelijk waarde, een zekere goodwill bij de mensheid, (het is nu deftig Engels te praten, vroeger Fransch). Dit is wel de moeite waard, maar, zoals u niets in de wereld voor niets krijgt, en ook daarna niet, zult u wel degelijk een prijs daarvoor te betalen hebben. Die prijs is; veel gekrenkte eigenwaarde opzij schuiven; klappen in ontvangst te nemen die niet verdiend zijn, zonder direct terug te slaan. D.w.z. je aan laten leunen dat je ze voor een goedhartige dwaas houden. Tot nu toe heb ik op ouderwetse wijze u iets anders voor willen zetten om dan op het laatste ogenblik u die verdraagzaamheid voor te zetten. Maar het is meer. U kunt proberen zonder verdraagzaamheid uit te komen en uw hele leven vijanden maken. Onverdraagzaam zijn en u met duizend ketenen vastklinken aan de stof, dan is uw lot in de toekomst allsbehalve benijdenswaardig. Als u verdraagzaam bent, scheidt u in zich een zekere rust. Dat gaat niet zo 1.2.3. een penning in de gleuf, je hand onder het bakje waar het geluk vandaan komt. Dan is het een soort spaarbank. Je brengt steeds een offer voor je verdraagzaamheid, en als je werkelijk in nood zit, keert ineens die bank rente uit, vaak meer dan het kapitaal. Denkt u er om; deze valuta devalueert niet, blijft altijd haar waarde houden, of je leeft of dood bent. Zij is als het ware je reiskapitaal. Het stelt u in staat je boven jezelf te verheffen. En alle mensen als je ze hoort willen zo graag goed, beter zijn, de naam mens waardig zijn, niet meer daar er in hen een onsterfelijke geest is. Zij willen zo dadelijk naar de beste plaats die er is per taxi vervoerd worden, maar daarvoor is geestelijk kapitaal nodig. Dan moet je zo nu en dan hulp hebben, je eigen daden als ze terugkomen je een steun geven. Hoe meer je geeft, hoe meer kans is er dat je goed wordt. Niet in de vorm van: ik geef ze allemaal een toverbal, en laat mij ook eens zuigen, dat gaat niet. Ik geef van mijzelf, niet van mijn stoffelijke goederen alleen. Van mijn persoonlijke waardigheid, mijn egoïsme, geef ik wat prijs. Dat is een zware taak, maar een die een overweldigende beloning oplevert, waar je later gelukkig mee zult zijn, Wacht niet tot morgen, het kan uitverkocht zijn, koop nog heden! Vandaag reeds breng op de spaarbank, en wie weet hoe gauw de uitkering komt.

Nog een spreker (een kort ogenblik).

Er is veel gesproken over politiek en politieke verhoudingen, en ik acht het toch altijd weer van belang, dat wij u een en ander inzicht geven van de verschillende oorzaken. Hebt u wel eens gedacht over de mogelijkheden van een groepsincarnatie? Niet een grote groep die met elkaar weer in de stof verschijnt, maar dit; een bepaald milieu, weinig geestelijk leven, weinig diepgang. Degeen die daarin hoort zal daarin weer incarneren en de daarin heersende stromen versterken. In veel landen, de geestesdrijvers thans in een ander land, de troepen die vol trouw uit Frankrijk trokken, terugvinden in een ander land met een ander leger. De rovers, kapers, in bepaalde landen incarneren, evenals de mensen die geen lust hebben om verder te gaan, troosteloos neerzitten en wachten op wat het lot hen brengt. Ook in de politiek kunnen die invloeden vaak bepalend zijn. De samenraper zal trachten te grijpen wat van een ander is. De soldaat zal vechten onder een vaandel waaraan hij trouw zwoer, en voor niets anders. De handelaar zal trachten de hele wereld te verkopen, en zo verder. Al deze stromingen tekenen zich scherp af in de politiek. U kunt elk land, ook uw eigen land, een bepaald karakter geven, en als je ontdekt dat het eigen land niet meer die durf en geestkracht bezit die ge zoudt wensen, is er maar een middel: niet naar buiten werken, maar maak van jezelf zoveel mogelijk dat ideaal. Gij zult een omgeving scheppen waarin gelijkgezinden af kunnen dalen op aarde, de bron wordt van een veel groter aantal mensen die de geest die jij verlangt brengen op deze wereld; maar wees voorzichtig met uw keus.. .. zoek naar een doelbewuste houding in de stof even doelbewuste geestelijke te stellen, streef naar het hoogste in de geest en naar het beste in de stof. Zo zult jij een volk kunnen maken tot drager van een beschaving, die schijnbaar reeds dreigt verloren te gaan. Dat geldt voor alle volkeren der aarde. Wat jij zijt brengt ge tot u. En altijd zullen uw eigenschappen in uw volk zich sneller, en als zij slecht zijn fataler ontwikkelen. Een volk wat zijn... wanneer de ouden niet voorgaan, zal andere stoffelijke jeugd vergaan(?), maar meer nog, de geest der ouders heeft de geest aangetrokken die leeft in het kind, en daardoor iets tot stand gebracht kan worden tot een geesel van de mensheid, tot het meest ongelukkigste wat er gebeurt in een land. Een verwildering, zedelijk en stoffelijk en een ondergang. Niet alle volkeren beseffen dit nog.... Zij trachten nog steeds hun oude ik te handhaven in plaats van te begrijpen dat zij beter doen bouwen op dit heden, zichzelf te maken tot een nieuw volk dat waardiger erfgenamen zullen hebben, en later eens misschien zullen mogen ontvangen... tot een gelukkiger mensheid. (Dit ging blijkbaar te vlug, is onduidelijk weergegeven.)

Het Schone Woord

Onderwerpen: Evolutie, Geduld, het wonder van het Zijn, Zachtheid. Wij zien dus, hoe door zachtheid en geduld het wonder van het zijn tot evolutie kan komen. Wonder van het zijn, wat is dat zijn, o mens? Is dat het dagelijks bestaan? Is dat het geestelijk ondergaan in vol van vreemde pracht?..... door een Schepper vol van wonderkracht? Is slechts het wonder van het zijn bestaan zo zonder meer of in het wonderlijke van bestaan juist het zijn eigen heer en meester in uw eigen kluis van stof, zijn eigen stuurman van eigen geest. Ik geloof, van alle wonderen treft juist dit wonder, zelf zijn, een ieder wel het meest. Maar het wonder van het zijn, dat brengt u zware verplichtingen. Want wilt u eens bereiken het punt waar licht uw weg verlichten gaat, waar naast u plots de schepper staat dan, vrienden, zult u moeten gaan door evolutie keer op keer van nietigheid tot machtig God, totdat u groot uw Heer ontmoeten kunt en zeggen: zie, klein ben ik eens geweest, doch door het wonder van het zijn hebt u mij opgeheven. Ikzelf echter, door de taak die ik aanvaardde, steeds weer in het leven, ben tot U nu gekomen, Ik vraag u nu mijn loon o Heer. Geef mij nu rust, opdat ik in U woon. Maar heeft men zachtheid niet, en geen geduld dan laadt de mens zo menige schuld op zich, gaat menig schrede terug en menige herinnering verrijst omdat hij in de haast het goede van zich wijst dat hij niet snel herkent. O mensenkind, waarheen u in de schepping u ook wendt, het is alles goed wat zou worden, het is alles lering, alles les. Het leert u goed te gaan hoe u leven moet. De regeling van het bestaan. Aanvaardt dus zacht al wat u vindt en wees onschuldig als een kind in het aanvaarden van wat anderen u geven, maar geef in zachtheid ook aan anderen liefde als een kind en doe dat heel het leven in stof en geest en wees niet bang te wachten, heb slechts geduld. Want lijken lang de nachten van geest en stof u, eenmaal wordt het licht, eens komt tot u God. Hebt u uw blik gericht op Hem, dan zijt u vrij, dan is het wonder van het zijn voltooid, de evolutie komt tot staan. Wat mens geweest is wordt nu God, en kan in zijn Schepper ondergaan.